

VED GRAVEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for at dere var med oss i dag.
Familien

Forrettende: Bertel Aasen
Organist: Alexey Kurbanov
Solist: Nils Børge Botten

BERTELSEN
GRAVFERD

© inmemory.no

Nils Hendseth

f. 09.09.1949 - d. 19.03.2024

Begravelse
Valsøyfjord kirke
onsdag 3. april 2024

Preludium

Solosang

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

Solosang

Vem har tänt den stjärnan
som speglas i ditt öga?
Vem tog mörkret bort i herdars blick
din första natt?

Vem har flätat kronan
av strå omkring din panna?
Vem har fört tre vise
till vårt stall, min kära skatt?

Refreng

Är du en av tusen små?
Är du han dom väntar på?

Du, mitt lilla barn en ängel givit namn.
Är det jordens dolda skatt jag fått skydda denna natt?
Är det själva himlen som jag gungar i min famn?

Vem har väckt den rädslan
som lärt ditt hjärta gråta?
Varför tar din hand så hårt ett grepp
om mammas hår?
Rundt oss dansar skuggor,
nu är ängeln borta.
Han sa så mycke vackert,
mycke mer än jag förstår.
Refreng

Giv att dina dagar
får bli till andras glädje.
Giv att alla möter dig
med kärlek mild och god.
Aldrig ska jag glömma
de ord som jag fick höra.
Vad som än oss händer
vil dom ge oss kraft och mod.
Refreng

Vem har tänt den stjärnan
som speglas i ditt öga,
himmeldiamanten
över staden Betlehem?

Den prektigkledde sommerfugl er fløyet fra Guds hånd.
/: Han gav den gylne ringer og røde purpurbånd. :/

Han lærte den å flyve høyt, høyere enn jeg er.
/: Den har nok fuglens lyster, men ei dens dun og fjær. :/

Og alle verdens mennesker og alle kongebud
/: ei gjøre kan en sommerfugl. Det kan alene Gud. :/

Postludium